

RIKSDAGENS SVAR 365/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen (RP 309/2010 rd).

Beredning i utskott

Miljöutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (MiUB 24/2010 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att regeringen tar reda på hur de befintliga pendlingsregionerna i tillräcklig utsträckning beaktas i konsekvensbedömningar av planer när det gäller lägena för stora handelsenheter.
2. Riksdagen förutsätter att regeringen i anknytning till utvärderingen av hur markanvändnings- och bygglagen fungerar undersöker om det finns behov att mer exakt lagstifta om styrningen av etablering av andra funktioner med hänsyn till de riksomfattande områdesanvändningsmålen rättsliga status och granskar de praktiska aspekterna och utvecklingsbe-

hoven i förfarandet för att fastställa landskapsplaner.

3. Riksdagen förutsätter att regeringen på det allmänna planet ger akt på hur lagen påverkar servicenätet, tillgången till tjänster och konkurrensvillkoren i handeln, tar fram de datasystem som behövs och undersöker möjligheterna att tillgripa andra, framför allt ekonomiska, styrmedel för att bidra till måluppfyllelsen.
4. Riksdagen förutsätter att dels markanvändningen och byggandet, dels de riksomfattande målen för områdesanvändningen införlivas bättre i den parlamentariska styrningen, när lagstiftningen ses över. Enligt 5 och 6 § i lagen om utveckling av regionerna (1651/2009) är det landskapsförbunden som svarar för att utveckla regionerna. Markanvändnings- och bygglagen måste utvärderas och revideras med respekt för synpunkterna i landskapen och med särskild hänsyn till fastställelsen av landskapsplanerna. Planbestämmelserna och byggnormerna om stora köpcentra måste ta fasta på åtgärder för att bekämpa klimatförändringen, bland annat träbyggande.

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 58 § 4 mom. och 114 §, av dem 58 §
4 mom. sådant det lyder i lag 476/2004,
ändras 57 § 1 mom. och 58 § 3 mom. samt
fogas till lagen ett nytt 9 a kap. som följer:

57 §

Detaljplanebestämmelser

I detaljplanen kan utfärdas bestämmelser som med beaktande av planens syfte och de krav som ställs på planens innehåll behövs när detaljplaneområdet bebyggs eller annars används (*detaljplanebestämmelser*). Detaljplanebestämmelserna kan bland annat gälla förhindrande eller begränsning av skadliga miljökonsekvenser. I 71 e § föreskrivs om detaljplanebestämmelser som gäller detaljhandeln.

58 §

Detaljplanens rättsverkningar

I 71 d § finns bestämmelser om detaljplanens rättsverkningar när det gäller stora detaljhandelsenheter.

9 a kap.

Särskilda bestämmelser för detaljhandeln

71 a §

Stora detaljhandelsenheter

Med en stor detaljhandelsenhet avses i denna lag en detaljhandelsaffär med över 2 000 kvadratmeter våningsyta.

71 b §

Särskilda krav på innehållet i en landskaps- och generalplan när det gäller stora detaljhandelsenheter

När områden anvisas för stora detaljhandelsenheter i en landskapsplan eller generalplan ska utöver vad som i övrigt föreskrivs om landskapsplaner och generalplaner ses till att

1) den planerade markanvändningen inte har några betydande skadliga konsekvenser för de kommersiella tjänsterna i centrumområden eller för utvecklingen av dessa tjänster,

2) de tjänster som lokaliseras till området, i möjligaste mån kan nås med kollektivtrafik och gång-, cykel- och mopedtrafik, samt att

3) den planerade markanvändningen främjar möjligheterna att utveckla ett sådant servicenät där avstånden för uträttande av ärenden är skäliga och de skadliga konsekvenserna av trafiken är så ringa som möjligt.

I en landskapsplan ska anges den undre gränsen för storleken på stora detaljhandelsenheter av regional betydelse. Maximidimensioneringen av stora detaljhandelsenheter ska anges i landskapsplanen med tillräcklig exakthet.

71 c §

Placeringen av stora detaljhandelsenheter

En stor detaljhandelsenhet ska i första hand förläggas till ett centrumområde, om inte något annat läge är motiverat med hänsyn till affärens art.

För att en stor detaljhandelsenhet av regional betydelse ska kunna placeras utanför ett område

som i landskapsplanen är avsett för centrumfunktioner krävs det att det område där en sådan enhet avses bli placerad särskilt har anvisats för det ändamålet i landskapsplanen.

71 d §

Detaljplanens rättsverkningar för placeringen av stora detaljhandelsenheter

Stora detaljhandelsenheter får inte placeras utanför ett område som i landskapsplanen eller generalplanen är avsett för centrumfunktioner, om inte området i detaljplanen särskilt har anvisats för detta ändamål.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller också utvidgning eller ändring av en redan befintlig detaljhandelsaffär till en stor detaljhandelsenhet, utvidgning av en stor detaljhandelsenhet samt en sådan koncentration av affärer som till sina verkningar kan jämföras med en stor detaljhandelsenhet. Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller dock inte en sådan utvidgning av en detaljhandelsaf-

fär, av en stor detaljhandelsenhet eller av en koncentration av affärer som inte är betydande.

71 e §

Detaljplanebestämmelser som gäller detaljhandeln

Utöver vad som bestäms i 57 § kan detaljplanebestämmelserna gälla en detaljhandelsaffärs art och storlek, om detta behövs med tanke på tillgången till handelns tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelsen i 71 a § blir dock tillämplig på affärer för specialvaror som kräver mycket utrymme först fyra år efter det att denna lag har trätt i kraft.

Bestämmelserna i 71 b § tillämpas inte på landskapsplaner och generalplaner som varit framlagda som planförslag när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 15 mars 2011